

til straks at opfylde deres Ønske, idet det bliver nødvendigt ogsaa at foretage lignende Forandringer for de andre Lodsers Vedkommende og i det hele taget foretage ret omfattende Undersøgelser, før der kan blive Tale om en Revision af Lodsloven. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem som Svar paa hans Spørgsmaal, om der i Aar vil blive forelagt et Forslag, hvorved særlig disse Lodser ved Frederikshavn og Hirtsholmene kunde faa deres Pensionsforhold forbedrede, at det tror jeg ikke at kunne naa. Men jeg tror ganske sikkert ogsaa at kunne trøste dem med, hvad jeg maaske allerede har gjort, at skulde der virkelig blive Afgang for enkelte, og skulde det vise sig, at deres Stilling gjorde det meget rimeligt, at de fik et Tillæg til deres lovbestemte Pension, plejer dette Ting i saadanne Tilfælde ingenlunde at være særlig karrigt, saa at de vedkommende, hvis der i saadanne enkelte Tilfælde er Grund til at forhøje Pensioneringen, inden der kommer en ny Lodslov, kunne føle sig ganske trygge.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) talte om de militære Hospitalers Slethed. Det kan jeg være saa uaaadelig enig med ham i. Han haabede, at de militære Ministre forberedte et Lovforslag i saa Henseende. Dertil kan jeg sige, at det gøre vi. Jeg har et færdigt, og det samme er vistnok Tilfældet med Krigsministeren. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde nogle enkelte Bemærkninger om nogle Lønningsforhold ved Søværnet. Jeg skal imidlertid ikke komme ind derpaa nu; jeg vil senere faa Lejlighed dertil, naar jeg agter at svare det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Lyngsie). Hans Tale havde jeg meget ondt ved at opfatte paa sine Steder, saa jeg vil gerne se den paa Tryk først. Nærlig var det mig helt umuligt at finde ud af de Bemærkninger, han gjorde om, at min Kollega Finansministerens og min Listighed ved at flytte Penge fra § 26 over paa § 23, og andre Penge fra § 23 over paa § 26, stadigvæk i den skumle Hensigt at gøre vore Arbejders Kaar ringere. Det maa jeg se meget nøje efter, hvorledes det er gaaet til.

Landbrugsministeren (Hage): Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) omtalte, at der fandtes en stor Del gamle Matrikelskort ude omkring paa Landet, medens disse ikke fandtes i selve Matrikelskontoret. Det er

ganske rigtigt. Skønt Forordningen af 23de April 1781 foreskrev, at Udsiftningskortene skulde udfærdiges i duplo og det ene indsendes til Rentekamret, er dette ikke sket, og i hvert Tilfælde i vore Dage eksisterer der forholdsvis ikke mange af de ældre Matrikelskort paa Matrikelskontoret. Jeg har forespurgt mig hos Chefer for Matrikelskontoret om dette Forhold, og han har erklæret sig villig til at forsøge at faa de endnu eksisterende Kort, som findes ude omkring paa Landet, ind til Kopiering, og han mener, at dette kan overkommes, naar det da ikke bliver alt for overvældende mange Kort, der indsendes; men han udtaler ganske vist sin Tvivl om, at disse Kort ville være meget værd, idet de i Tidernes Løb ere blevne en Del moglestede, opløbte paa gammelt Avispapir o. s. v., saaledes at de dog maaske netop ikke, hvor der kunde være Brug for dem, nemlig ved Retstrætters Afgørelse, ville have saa stor Betydning som det ærede Medlem forestiller sig. Som sagt, jeg skal indlede Forhandlinger og se, om der er noget at gøre ved dette Spørgsmaal, som for Resten tidligere har været fremme i Rigsdagen, men der synes altsaa ikke at være sket noget den Gang.

Det ærede Medlem omtalte dernæst en Bevilling paa § 18 paa 20—30,000 Kr. til yderligere Skærpelse af Tilsynet med Overholdelsen af Loven af 26de Marts 1898 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg, og han tilføjer: Jeg tror, at man er kommen til at gaa et Skridt for vidt i denne Lov. Jeg skal først gøre den Bemærkning over for det ærede Medlem, at det drejer sig ikke om 20—30,000 Kr., men, som han vil se under Nr. 15 h., kun om 10,000. Men i øvrigt lægger jeg ingen Vægt paa det Tal, da det, som udtrykkeligt anført i Anmærkningerne, er og maa være fuldstændig kalkulatorisk. Naar derimod det ærede Medlem mener, at vi ere gaaede et Skridt for vidt ved denne Lov, ønsker jeg at sige noget herom, idet jeg paa Forhaand vil bemærke, at jeg tror ikke, det er heldigt, om vi allerede nu kom ind paa overhovedet at tale om, hvorvidt man er gaaet for vidt i en af Rigsdagen vedtagne Lov. Nu have vi den jo og skulle altsaa ogsaa arbejde med den, og jeg minder om, at det ærede Medlem selv uden Reservation har stemt for denne Lov. Men jeg tror, at det ærede Medlem har ganske Uret i, at vi ere gaaede for vidt. Jeg har i saa Henseende indhentet Oplysninger fra Forsøgslaboratoriets Leder, Professor Storch, som